

Прокопович, Лідія. «Особливості функціонування арготичної лексики в романі Мирослава Дочинця «Лис»». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 11, 2019, с. 136–44.
Prokopovych, Lidiia. "Functioning Peculiarities of Argot Vocabulary in the Novel "Fox" by Myroslav Dochynets". *Linguostylistic Studies*, iss. 11, 2019, pp. 136–44.

УДК 811.161.3'373:821.161.3.09-1

<https://doi.org/10.29038/2413-0923-2019-11-136-144>

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АРГОТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ МИРОСЛАВА ДОЧИНЦЯ «ЛИС»

Лідія Прокопович

Мукачівський державний університет,
Мукачево, Україна

У статті розглянуто особливості функціонування арготичної лексики як головного лексичного шару комунікації кримінально світу в романі Мирослава Дочинця «Лис». Досліджено важливі аспекти побутування арготичної лексики, її вписаність в канву художнього твору, відповідність стилістичним, естетичним нормам. Доведено, що креативну сутність визначає націленість автора на незвичність мововираження, світогляд, філософію його носіїв, прагнення акцентувати увагу читача. З одного боку, переважають негативні знижені лексичні номінації на зразок *мусора, слідак, кент, шушваль, чуйка*. З іншого, автор апелює до національного мовного досвіду читача й досягає бажаного семантичного і стилістичного ефекту за допомогою одиниць лексико-фразеологічного та синтаксичного рівнів мови: *здобувати авторитет, вести базар, платити по рахунках, час збирати розкидане каміння, пудрити мізки, розсусолити бедлам, ловити фарт*. Виокремлено низку контекстуальних синонімів, які підкреслюють локальний колорит індивідуальної оповіді: *короїдка; виправно-трудова колонія; територія, де закон відпочивав; невірний світ; доросла зона*. Описано процеси, які відбуваються в літературній мові, та необхідність оцінювати всі складові компоненти мовленнєвого потоку, зокрема й динаміку розвитку української аргосистеми. Здійснене дослідження доводить, що мова кримінального світу постійно видозмінюється, розвивається, розширю сферу впливу і використання в художній літературі, тобто мова розвивається не у своїй правильній іпостасі, а в усному, спонтанному, соціально малоконтрольованому мовленні. Тільки розмовна стихія є живильним джерелом для розвитку будь-якої мови. Отже, жаргонна лексика – це своєрідна картина світу, потужна семіосфера певного часового зрізу культури, що відкриває у слові смислову перспективу як концентрат соціокультурного, духовного, психологічного клімату епохи.

Ключові слова: соціальний діалект, жаргон, арготична лексика, субкод, комунікація, семіосфера.

FUNCTIONING PECULIARITIES OF ARGOT VOCABULARY IN THE NOVEL "FOX" BY MYROSLAV DOCHYNETS

Lidiia Prokopovych

Mukachevo State University, Mukachevo, Ukraine

The article argues that social transformations in the last decades have actively influenced the language issues. The vocabulary and semantic system have expanded the resources of the language emotional and evaluative means, mainly at the expense of slang vocabulary. The study focuses on the functioning features of the argot vocabulary in the novel "Fox" by Myroslav Dochynets since it is the basic lexical stratum used in communication by the criminal world in the novel. The author considers important issues of the argot vocabulary life, its entry into the canvas of a work of art, its compliance with stylistic and aesthetic norms. The key findings of the study argue that creative originality is determined by the author's focus on the unusual language of his characters, his desire to convey their world outlook and philosophy by means of argot lexicon, and thus to draw attention of the reader. On the one hand, negative lexical nominations prevail (musora, slidak, kent, shushval, chuika). On the other hand, the author appeals to national language experience of a reader and achieves desired semantic and stylistic effect using units of lexical, phraseological, syntactic language levels. The author analyzes contextual synonyms which emphasize the local coloring of the individual narration: *koroidka; vypravna colonia; terytoria, de zakon vidpochyvav; nevilnyi svit; dorosla zona*. The study sheds light on the processes that take place in the literary language and assumes the need to evaluate all the components of the speech stream, including the dynamics of the Ukrainian argot system development. The conducted research proves that the language of the criminal world is constantly changing, developing, expanding the sphere of influence and use in fiction, that is, the language develops not in its traditional hypostasis, but in oral, spontaneous, socially uncontrolled speech. Thus, jargon is an element of the linguistic picture of the world, a powerful semiosphere of a particular time layer of culture, which opens a meaningful perspective in the word as a quintessence of the socio-cultural, spiritual, and psychological climate of the epoch.

Key words: social dialect, jargon, argot vocabulary, sub-code, communication, semiosphere.

Вступ. В останні десятиріччя мова зазнає активного впливу суспільних трансформацій. Особливо чутливою до цього процесу виявилася її лексико-семантична система, яка значно розширила ресурси своїх емоційно-оцінних засобів за рахунок жаргонної лексики, діалектизмів, просторічних лексичних елементів, лайливих слів, професійних аргі та ін.

Тривалий час жаргонна лексика не була предметом серйозних наукових досліджень. Останнім часом почали з'являтися наукові розвідки, присвячені цій проблемі. Це говорить про надзвичайну актуальність досліджуваної теми.

Дослідженням соціальних діалектів займалися Л. Ставицька, Й. Дзендзелівський, Р. Бесага, Н. Шовгун та інші. Найприйнятнішою серед класифікацій соціальних діалектів, на думку Л. Ставицької, є така термінологічно-поняттєва парадигма: аргі, жаргон, професійний жаргон, сленг («Проблеми») У словнику Лесі Ставицької «Український жаргон», який сьогодні займає помітне місце в мовознавстві, зібрано сучасну жаргонну лексику, лексику розширеного вживання, що поповнила жаргонізовану розмовну мову кінця XX – початку XXI століття. Зважаючи на значущість словника, ми обрали предмет дослідження – арготичну лексику, а об'єкт – сучасний художній дискурс. Отже, **актуальність** теми

статті зумовлена вагомістю і недостатньою розробкою в українській лінгвістиці питань, пов'язаних із вивченням та використанням арготизмів в художньому дискурсі, відсутністю ґрунтовних досліджень, присвячених вивченню художньої мови закарпатського письменника Мирослава Дочинця. Нині немає дослідження мови художнього твору, зокрема арготичної лексики в романі «Лис».

Мета дослідження полягає у здійсненні різнобічного аналізу арготичної лексики роману Мирослава Дочинця «Лис» та виявленні особливостей використання цих лексичних одиниць в індивідуальному стилі закарпатського письменника. Для реалізації поставленої мети плануємо розв'язати наступні **завдання**: опрацювати відповідні теоретичні джерела, що стосуються арготизмів загалом, а також дослідити арготичну лексику в художньому дискурсі Мирослава Дочинця «Лис», схарактеризувати їх функціонально-стилістичну роль.

Методи дослідження. Для дослідження ми обрали інтерпретативну методологію та метод семантико-стилістичного аналізу.

Результати дискусії. Сучасна мовна ситуація охоплює весь мовний простір, відповідно впливаючи й на мовну норму.

Арго (франц. argot – жаргон) – «1. соціальний різновид мови, який характеризується вузькопрофесійною або своєрідно освоєною загальноновживаною лексикою, що має елементи умовності, штучності і “таємничості”. А. Існує на базі загальнонародної мови, зокрема її граматики, але використовує слова з інших мов, діалектів та штучно створенені; Відрізняється деякими граматичними формами та окремими особливостями вимови. 2. мова декласових елементів суспільства і кримінального середовища: жебраків, волоцюг, злодіїв та ін. злочинців. Слова і вирази А., використовувані в загальнонародній мові, називаються “арготизмами”» (Літературознавчий 59-60).

Розглянемо докладніше використання загальнокримінального арго в романі Мирослава Дочинця «Лис».

Роман «Лис», як пише сам автор, лауреат Шевченківської премії Мирослав Дочинець, «про чоловіка незвичайної долі й унікального хисту, який шукає у провінції свої загублені сліди, а знаходить сенс життя, нові цінності і нове кохання». Гарна літературна мова з доречними використанням арготичної лексики надає творові особливого колориту.

Арго – головний лексичний шар комунікації кримінального світу, який виражає ставлення до життя, світогляд, філософію його носіїв. У романі «Лис» Мирослав Дочинець змальовує декілька антисоціальних груп населення: групу підлітків у дитбудинку, одеських малолітніх злочинців та кримінальних злочинців, які перебувають в пенітенціарних закладах країни.

Автор не тільки змальовує вчинки цих персонажів, поведінку, а характеризує їх усне спонтанне, соціально малоконтрольоване мовлення.

Цікаво описує одну з таких антисоціальних груп – підлітків-волоцюг, які займалися дрібними крадіжками в Одесі: *«Діти підземних сутінків.*

Генерали піщаних кар'єрів. Малі язичники не святих катакомб. З диким гелготом, розганяючи ще сонних чайок, лопотіло **це плем'я** до моря і кидало в шумовиння прибою свої голі тіла. Відтак на ходу, жуячи припаси з кишень, **бомжєнята** розбігалися **по вотчині**. Орудували групами, парами і поодинці, як мурахи. А бувало, Тухлий знаходив бригадний підряд, і тоді вони **різношерстим скопом** вантажили контрабанду, збирали мідії чи рапанів, формували саманну цеглу, різали ракушняк, розбирали сараї. **Найменш спритні** збирали пляшки і брукт. **Назухваліші скубали** вози з товаром, авто лавки, ятки і павільйончики». «Чистильники» провозжали очима в море купальників і в кліп ока перетрушували їхні речі на пляжі. Двоє «бомбістів» працювали на замовлення – громилы – столи й намети торгашів-конкурентів. Тухлий провадив загальний огляд і **опинявся завжди в гарячій точці берегового фронту**. Увечері здобич зносилася до великої печери і зсипалася на кін - облізлий туркменський килим з генеральської дачі. Були й розваги. Могли натягнути в сутінках рибальську волосінь через тротуар (Дочинець 96). Або: Промишляли вони на узбережжі, рибному базарі, причалі, пляжі. **Прихоплювали** де що погано лежало, **чистили** відпочиваючих, п'яних рибарів, **зазіхали** на дрібні морські вантажі, коли туди не помикалися «докери». «Докерів» вони уникали, зате ті підстерігали їх біля порту з металевими прутами і сікли як капусту. Порт був занадто ласим шматком, щоб ним ділитися з кимось Порт гріли «законники» (Дочинець 116).

Звертаємо увагу на те, що письменник ретельно підбирає цій ватазі або окремим її членам назви, свідомо уникаючи зниженої лексики: «**Діти підземних сутінок. Генерали піщаних кар'єрів. Малі язичники не святих катакомб..., плем'я, бомжєнята, різношерстим скопом, найзухваліші, найменш спритні**. Враховуючи специфіку їх занять, називає їх «чистильники», «бомбісти», «докери», «законники». Не менш важливим є підбір дієслів. Автор уникає слова *красти*, натомість вживає: *скубали, перетрушували, зазіхали, чистили, гріли; громити – працювали на замовлення*.

Художнє слово автора підпорядковане і змалюванню простору – території, на якій відбуваються події. Це *вотчина, гаряча точка берегового фронту; ласий шматок*.

Специфічну функцію виконують порівняння **як мурахи** в контексті: *Орудували групами, парами і поодинці, як мурахи*, тобто дружно і невтомно; **сікли як капусту** – безжально.

Отже, письменник володіє даром передавати опис і через синтаксичні форми, що функціонують у нерозривній єдності з лексичним наповненням, з характерними асоціаціями, які переносять читача у чітко окреслений соціальний простір.

Важливий аспект побутування арготичної лексики, її вписаність в канву художнього твору, відповідність стилістичним, естетичним нормам. Адже креативну сутність визначає націленість автора на незвичність

мововираження, прагнення акцентувати увагу читача. У розглядуваних контекстах *«І я на тебе **види маю**, Лисеня. Ти **кент** правильний, зі стержнем. А головне – з казанком на плечах. **Шушвалі** всякої, як піску, а таких мало. Он мені хотіли на бульварі **капусту довірити**, а я з математикою не дружу. Візьмуть якогось комсомольця, зате грамотного. Хоч у вечірню школу записуйся, вчитися тобі треба, Лисеня. Грамота ще ні одного злодія не зіпсувала. **В козирних**, прикинь усі розумні **фігури ходять**. Безлад почався на узбережжі, до того ж олімпіада на носі. Будуть **Одесу-маму чесати густим** гребенем. Це тобі треба? ти Лисок **не блатна тля**. Мені глядиться одним оком, що ти з благородних»* (Дочинець 103) виділяємо лексеми *кент, шушваль, благородний*; емоційно-оцінні експресивні утворення ***види маю, капусту довірити, в козирних фігури ходять, Одесу – маму чесати густим гребенем, не блатна тля***. Автор апелює до національного мовного досвіду читача й досягає бажаного семантичного і стилістичного ефекту за допомогою одиниць лексико-фразеологічного та синтаксичного рівнів мови.

Незвичайний ракурс художнього мислення відкриває Мирослав Дочинець для окреслення абстрактного поняття *інтуїція*. Наприклад: *–Інтуїція. Знаєте таке слово? – Я й інше знаю – «чуйка». Коли ти шкірою, кожною клітиною мозку кожною відчуваєш близьку небезпеку. Коли в суцільному мороці за звуком підошв обираєш потрібну дорогу, коли чуєш як павук тче павутину і в якому напрямку рує землю крім під твоїми ногами, коли вгадуєш за десять метрів замкнені двері чи ні. Коли бачиш в очах партнера його карти. Коли в лісі знаходиш гриби за запахом, а в морі відчуваєш рибу за коливанням води. Коли, тримаючи руку на руці іншої людини, знаєш про що вона мовчить... Це називається «чуйка»...* (Дочинець 103). Віднаходячи семантичні точки перетину, автор єднає віддалені в узусі і в побутовій свідомості поняття та об'єднує їх в семантико-синтаксичну образну цілісність – період.

В аналізованому художньому дискурсі вживані автором арготизми сприймаються як елементи художньо-естетичного освоєння дійсності. Для позначення пенітенціарного простору використано лексеми: ***короїдка, зона, дизо, шизо***: *Вічний жид – так його називали в короїдці. І тут слова мали вагу, як і все, зрештою. І «короїдка» – краще не назвеш виправно-трудова колонія для неповнолітніх злочинців. Вона точила юну душу до щента, залишаючи незагойні дірки. Територія, де закон відпочивав. Режимний закон не міг вгамувати й вирівняти різношерсту босоту – бісоту і збивався на жорстке насильство. А «понятія» – ідеально зверстаний кодекс невірного світу – тут у короїдці лише накреслювався і панував у своєму звироднілому вигляді. Немає гіршого безогляднішого свавілля, ніж дитяче, ті, що пройшли через усі кола короїдки, ставали або відмороженими биками в дорослих зонах, або фізичними і моральними каліками* (Дочинець 161). Автор ніби й сам пройшов через це тюремне пекло. Так проникливо зображує перебування малолітніх злочинців у

виправно-трудої колонії. Низка контекстуальних синонімів лише підкреслює локальний колорит індивідуальної оповіді: *короїдка; виправно-трудова колонія; територія, де закон відпочивав; невільний світ; доросла зона*.

«Зона. 1. Певний простір, район, територія, що характеризуються спільними ознаками. ... 4. розм. Табір або колонія як місце ув'язнення; територія такого табору, колонії» (Великий 382). Пор: *Вічний Жид належав до золотого фонду невільних «майстрів» і давно кочував із зони в зону, тягнучи за собою майже розстрільну статтю* (Дочинець 163). *Мочалов і тут, на зоні, організовував для начальства полювання* (Дочинець 224); *Він мандрував із зони в зону, провадив розбірки, звільняв і призначав козирних, наводив порядок на зсучених територіях, судив* (Дочинець 224). Одночасно зона, на думку автора, – це і в'язні, і закони, за якими вони живуть у цій зоні: *Юхвід відучував його воювати. Останнє діло воювати із зоною. Вона нездоланна як доля. Але її можна перемогти ізсередини ... Для цього не потрібні ні сильні руки, ні дурна відвага. Потрібна тільки воля. Якщо примусиш інших поважати себе і, матимеш усе, що мають вони. Люди слабкі, вони туляться до сильних* (Дочинець 165); *Зона - не ополонка, де лайно може бовтатися, як йому заманеться. Або, до шобли приставай, або йди горбатитися під землю* (Дочинець 234); *Лис мав стати послом, людиною-змичкою між двома майже рівносильними світами. Між зоною і не зоною* (Дочинець 224).

Особливі місця в зоні – одиночна камера, дворик, шизо, дезо: *Тоді його зняли з етапу і доправили у Владимирку. Йому тут світила одиночка, але на той час він уже не боявся самотності* (Дочинець 224); *Після кількадевного перепочинку він ліниво розколовся слідаку і був виведений на прогулянку в дворик* (Дочинець 198); *Цьому його навчили безнастанні ДИЗО і ШИЗО. Кам'яні мішки, куди вкидали на 10 і 15 діб. А потім, коли він не ламався, не «козлився», тобто не ставав на шлях виправлення – «крутили через матрац» Призначали нову порцію ШИЗО. Це заборонялося режимом, але адміністрація на це йшла, щоб переломити «відказника» через коліно* (Дочинець 209).

Зауважимо, що загальнокримінальне арго утворилося від тюремного. Не викликає сумнівів той факт, що в'язниця стала як джерелом, так і об'єднуювальним початком для формування загальнокримінального арго, адже вона є місцем перебування не тільки представників різних регіонів, але й різних декласових елементів, злочинських спеціальностей (Левченко178).

Злочинний світ небагатослівний і оперує конкретними термінами і образами, адже саме образне мовлення впливає на людські емоції і почуття. Наприклад: *«Зек, жарг. Той, хто перебуває в ув'язненні; ув'язнений»* (Великий 363). Пор.: *А так Вічний Жид не означає – вічний зек* (Дочинець 209); *Клацнули затвори і понад головами зеків затріщали, пересікаючись, автоматні черги* (Дочинець 221); *Мине якийсь час, і Тата,*

втаємничивши його в усі тонкощі «понятій», у всі розклади блатного світу, несподівано заявить, що руки в нього – **не зека**. Руки в нього – майстра (Дочинець 223).

Натомість масового поширення (і не лише в кримінальному світі) набули слова: мусора, (міліція, поліція), слідак (слідчий). Наприклад: *Не бійся «мусорів» цього ганебного племені, бо є лише один наглядч над нами, якого треба боятися, я. Один він нас буде судити, про це пам'ятай. З іншими тримай коромисло прямо...* (Дочинець 112); *Після кількаденного перепочинку він ліниво **розколовся слідаку** і був виведений на прогулянку в дворик* (Дочинець 112). Зауважимо, що в кримінальному світі уважно ставляться до слів, обережні й у висловлюваннях, адже знають, що за кожне слово потрібно «відповідати», тому лише незначна кількість тюремних арготичних слів і словосполук перейшла в усне мовлення, художню літературу, засоби масової комунікації. Наприклад: *Детективник Влад розколовся. Через нього якийсь Барак пропонував людей для вилучення органів голландцю й швейцарцю* (Дочинець 129), *де розколотися – зізнатися в скоєнні злочину; Машини рушили. І він побачив крізь щілину борту, як братву шикують на «ломку»* (Дочинець 198), *де ломка – зізнання; Його називали тут Вічним Жидом... І належав до еліти цього темного світу, до тих, що **авторитет здобувають** не силою, а талантом, такі завжди у **пошані у блатних**, так і в тюремників, бо вони – порода рідкісна. Вони пахани своїм рукам* (Дочинець 163).

На початку 20-тих років минулого століття значна частина арготизмів перейшла в усне мовлення. Так арготизм **блат** існував в арго середовищі безпосередньо і в усно-розмовному мовленні зокрема. «Блат. Знайомство, зв'язки т. ін., що використовуються в особистих інтересах» (Великий 55). Далі лексема **блат** позначала і кримінальний світ, і зв'язки з ним. На основі цього слова утворився вираз *по блату* – незаконним шляхом, по знайомству, по блату – за протекцією завдяки знайомству.

На сьогодні слово **блат**, зауважує Т. Левченко, – набуло прав літературної мови й зафіксоване у словниках. Лексема **блат** утворила структурно-семантичний ряд: *блатний*, той хто належить до злочинного світу; *блатняк* – пісенний репертуар з тематикою злочинного середовища; *блатократ* представник привілейованої верхівки, який живе за законами протекціонізму; *блатота* – те саме, що блатняк; *блатувати* – вести злочинний спосіб життя і т. д. (Левченко 179).

В арго фразеологічні вирази: *здобувати авторитет, вести базар, платити по рахунках, час збирати розкидане каміння, пудрити мізки, розсусолити бедлам, ловити фарт* мають своє семантичне наповнення: **Базар веду** до того, що час **платити по рахунках**, боєць. **І час збирати розкидане каміння**, як казав один з мудрих євреїв (Дочинець 167), де *вести базар* – вести перемовини; *А Юхвід любить аромат свободи і кошерну кролятину. А тобі скажу ось що. **Пресувати тебе не будуть**. Ні погони, ні шпана. А якщо якісь замутки – одразу йди до ліпила Бориса. Мій чоловік. Не*

соромся, за все заплачено. Ти заробив. Ну боєць, живи, лови свій фарт. Земля кругла, може побачимось (Дочинець 167), де *ловити фарт* – ловити удачу, *пресувати* – карати, *замутки* – непорозуміння; *Бо владу бояться втратити, на болоті стоять, бедлам розсусолили. Після Сталіна закон їх – порохно. Пудрити мізки, мужик, уже нічим. А в нас понятія* – як сталь. У нас *общак* (Дочинець 200); *Я консьультувався – Це не суперечить вашим «понятіям»* (Дочинець 240), де *бедлам розсусолили* – розвели безпорядок, *пудрити мізки* – обманювати, *понятія* – закони кримінального світу.

Висновки й перспективи дослідження. Мова кримінального світу постійно видозмінюється, розвивається, розширює сферу впливу і використання в художній літературі. З одного боку, це можна розглядати як вульгаризацію мови, з іншого – це є свідченням змін у культурному процесі. Отже, динаміка розвитку української аргосистеми значною мірою формується і за рахунок художньої творчості Мирослава Дочинця. Арготизми в романі «Лис» вживані і в авторській мові, і в мові персонажів. У складі описаних одиниць ми виокремили арготизми, які характеризують поведінку та вчинки персонажів. Враховуючи специфіку занять малолітніх злочинців, автор називає їх «чистильники», «бомбісти», «докери», «законники». Важливим є підбір дієслів. Уникаючи слова *красти*, письменник вживає *скубали, перетрушували, зазіхали, чистили, гріли; громити – працювали на замовлення*.

Змальовуючи простір, на якому відбуваються події: *короїдка, зона, дизо, шизо* художник підбирає низку контекстуальних синонімів – *виправно- трудова колонія, територія, де закон відпочивав, невільний світ, доросла зона*, які передають локальний колорит оповіді, сприймаються як елементи художньо-естетичного освоєння дійсності.

Надзвичайно вміло використовує письменник арготичні лексеми *кент, шушваль, благородний*; емоційно-оцінні експресивні утворення *види маю, капусту довірити, в козирних фігури ходять, Одесу-маму чесати густим гребенем, не блатна тля* вплітаючи їх у канву свого твору і надаючи їм ситуативно-психологічного навантаження.

Своє семантичне наповнення на рівні арготичної лексики мають і фразеологічні вирази: *здобувати авторитет, вести базар, платити по рахунках, час збирати розкидане каміння, пудрити мізки, розсусолити бедлам, ловити фарт*. З одного боку, Мирославу Дочинцю вдалося передати усне спонтанне соціально мало контрольоване мовлення злочинного світу, з іншого – віддзеркалити їхнє сімейне й соціальне становище. Використання арготизмів підсилює загальну експресивність оповіді й гармонує зі стилістично-емоційним тлом роману загалом.

Стаття не вичерпує низки проблем у функціонуванні агролексем, тому в подальших дослідженнях пропонуємо описувати й систематизувати пропоновану групу лексики.

Список використаної літератури

- Бесага, Романа. *Нестандартизовані елементи в українській літературній мові*. Автореф дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Ужгород, 1996.
- Великий тлумачний словник сучасної української мови*, за ред. В. Т. Бусла. Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2007.
- Дзендзелівський, Йосип. «Арго волинських лірників». *Українське і слов'янське мовознавство*, № 6, 1996, с. 310–49.
- Дочинець, Мирослав. *Лис*. Мукачево: Карпатська вежа, 2017.
- Левченко, Тетяна. «Арголексеми на позначення видів діяльності в лексичній системі української мови». *Мовознавчі студії*, вип. 3, 2010, с. 450.
- Літературознавчий словник-довідник*, за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. Київ: ВЦ «Академія», 2007.
- Ставицька, Леся. «Проблеми вивчення жаргонної лексики: соціолінгвістичний аспект». *Українська мова*, № 1, 2001, с. 55–68.
- Ставицька, Леся. *Український жаргон*. Словник. Київ: 2005.
- Шовгун, Н. *Формування українського сленгу в мовленнєвій діяльності малих соціальних груп*. Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Київ, 2000.

References

- Besaha, Romana. *Nestandartyzovani elementy v ukrainskii literaturnii movi*. PhD Thesis Abstract. Uzhhorod, 1996.
- Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy*, edited by V. T. Busel. Kyiv; Irpin: VTF "Perun", 2007.
- Dzendzelivskyi, Yosyp. "Arho volynskykh lirnykiv". *Ukrainske i slovianske movoznavstvo*, no. 6, 1996, pp. 310–49.
- Dochynets, Myroslav. *Lys*. Mukachevo: Karpatska vezha, 2017.
- Levchenko, Tetiana. "Arholeksemy na poznachennia vydiv diialnosti v leksychnii systemi ukrainskoi movy". *Movoznavchi studii*, iss. 3, 2010, pp. 450.
- Literaturoznachnyi slovnyk-dovidnyk*, edited by R. T. Hromiak, Yu. I. Kovaliv, V. I. Teremko. Kyiv: VTs "Akademiia", 2007.
- Stavytska, Lesia. "Problemy vyvchennia zharhonnoi leksyky: sotsiolinhvistychnyi aspekt". *Ukrainian Language*, no. 1, 2001, pp. 55–68.
- Stavytska, Lesia. *Ukrainskyi zharhon*. Slovnyk. Kyiv: 2005.
- Shovhun, N. *Formuvannia ukrainskoho slenhu v movlennievii diialnosti malykh sotsialnykh hrup*. PhD Thesis Abstract. Kyiv, 2000.

Стаття надійшла до редколегії 11.09.2019